

Sygn. akt V Ca 127/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia	SSO Adam Simoni (spr.)
Sędzia:	SSO Barbara Chłędowska
Sędzia:	SSR del. do SO Witold Benicki
Protokolant:	Tomasz Kluz

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016r. w Rzeszowie
na rozprawie
sprawy z powództwa E. T.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.
o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego
od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt I C 2004/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Barbara Chłędowska SSO Adam Simoni SSR del. do SO Witold Benicki

Sygn.akt V Ca 127/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn..akt IC 2004/14, :

I. zasądził od pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A.
w W. na rzecz powódki E. T. kwotę 10 000,00 zł /dziesięć tysięcy złotych/ z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 800,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, oraz kwotę 1 217,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazał ściągnąć od pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S. A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego w Rzeszowie kwotę 199,55 zł tytułem reszty wynagrodzenia biegłego.

U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legły ustalenia i wnioski zawarte w pisemnym uzasadnieniu wyroku / k.106-110/, co też czyni zbędnym powtarzanie ich treści.

Wnosząc apelację od powyższego wyroku /k.116-117/, pozwany zarzucił naruszenie art. 445§1 kc, poprzez przyjęcie, że zasądzona na rzecz powódki kwota zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł jest odpowiednia.

Wskazując na powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania z a obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powódka wносиła o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego / k. 128-132/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

Analiza treści zarzutu podniesionego w apelacji wskazuje, że pozwany kwestionuje „odpowiedniość” kwoty zadośćuczynienia przyznanej powódce, nie kwestionując ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i wnioski prawne przyjęte przez Sąd Rejonowy za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia. W judykaturze dominuje zapatrywanie, iż zarzut niewłaściwego określenia wysokości zadośćuczynienia mógłby być uwzględniony tylko wtedy, gdyby nie zostały wzięte pod uwagę wszystkie istotne kryteria wpływające na tę postać kompensaty. Przyjmuje się również, iż korygowanie przez sąd drugiej instancji zasądzonego zadośćuczynienia może być aktualne tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, czyli albo rażąco wygórowane, albo rażąco niskie (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2004r. I CK 219/04 i z dnia 9 lipca 1970 r. III PRN 39/70 OSNCP 1971/3/53 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 września 2012 r. I ACa 607/12, LEX nr 1223370). W rozpoznawanej sprawie brak jest podstaw do korygowania w kierunku postulowanym przez pozwanego zasądzonej kwoty zadośćuczynienia, gdyż po pierwsze, w zaskarżonym wyroku uwzględnione zostały wszystkie wchodzące w grę w niniejszej sprawie kryteria i okoliczności mające wpływ na jego wysokość. Jeśli idzie o kryteria ustalania wysokości zadośćuczynienia, podkreślić należy, iż orzecznictwo zgodnie opowiada się w tej materii za zasadą wszechstronności i zasadą indywidualizacji, – czyli z jednej strony za koniecznością uwzględnienia wszystkich okoliczności sprawy, z drugiej zaś, za indywidualnym podejściem do każdego przypadku (por. wyrok SN z 5.10.2005r. I PK 47/05, Mon. Pr. 2006r. nr 4, s. 208).

Skoro, zasądzona kwota w trybie art. 445§1 kc jest wyważona i adekwatna do cierpień powódki, jak to trafnie stwierdził Sąd Rejonowy. Zmiana wysokości zadośćuczynienia na etapie postępowania apelacyjnego, możliwa jest tylko wtedy, gdyby Sąd I instancji nie uwzględnił wszystkich okoliczności i czynników uzasadniających przyznane świadczenie, co wbrew wywodom apelującego w niniejszej sprawie nie występuje, skoro przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie istotne czynniki. Zatem zarzut naruszenia art. 445§1 kc okazał się bezzasadny.

Z tych względów, działając na podstawie art. 385 k.p.c., apelację pozwanego oddalono, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w myśl art. art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 §1 k